

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Najwyższy (Polen) op 30 oktober 2017 — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A./Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Zaak C-617/17)

(2018/C 104/14)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Najwyższy

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A.

Andere partij in de procedure: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

in tegenwoordigheid van: Edwarda Detki, Mirosława Krzyszczaka, Zakładu Projektowania i Programowania Systemów Sterowania Atempol sp. z o.o. w Piekarach Śląskich, Tomasza Woźniaka, Spółdzielni Kółek Rolniczych w Bielinach, Lecha Marchlewskiego, Ommer Polska sp. z o.o. w Krapkowicach, Zakładu Przetwórstwa Drobiu Marica spółka jawna J.M.E. K. Wróbel sp. jawna w Bielsku Białej, Glimat Marcinek i S-ka sp. jawna w Gliwicach, HTS Polska sp. z o.o., Jastrzębskich Zakładów Remontowych Dźwigi sp. z o.o. w Jastrzębiu Zdroju, Petrofer — Polska sp. z o.o. w Nowinach, Paco Cases Andrzej Paczkowski, Piotr Paczkowski sp. jawna w Puszczykowie, Bożeny Kubalańcy, Zbigniewa Arczykowskiego, Przedsiębiorstwa Produkcji Handlu i Usług Unipasz sp. z o.o. w Radzikowicach, Pietrzak B.B. Beata Pietrzak Bogdan Pietrzak sp. jawna w Katowicach, Eweliny Baranowskiej, Przemysława Nikiela, Marcina Nikiela, Janusza Walochoy, Marka Grzegolca

Prejudiciële vragen

- 1) Mag artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat voor de toepassing van het beginsel ne bis in idem niet alleen de pleger van het strafbare feit en de feitelijke omstandigheden dezelfde moeten zijn, maar ook het beschermde rechtsgoed?
- 2) Moet artikel 3 van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag ⁽¹⁾ in samenhang met artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de EU aldus worden uitgelegd dat het EU-mededingingsrecht en het nationale mededingingsrecht, die door een mededingingsautoriteit van een lidstaat van de EU naast elkaar worden toegepast, hetzelfde rechtsgoed beschermen?

⁽¹⁾ PB 2003, L 1, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Sąd Najwyższy (Polen) op 8 november 2017 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów / Orange Polska S.A. w Warszawie

(Zaak C-628/17)

(2018/C 104/15)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Najwyższy

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Verwerende partij: Orange Polska S.A. w Warszawie

Prejudiciële vraag

Moet artikel 8 juncto artikel 9 en artikel 2, onder j), van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het gebruik door een ondernemer van een model voor het sluiten van overeenkomsten op afstand betreffende het verrichten van telecommunicatiediensten, waarbij een consument het definitieve besluit over de transactie moet nemen in aanwezigheid van de koerier die de modelovereenkomsten [algemene voorwaarden] overhandigt, als een agressieve handelspraktijk door ongepaste beïnvloeding moet worden aangemerkt, en wel:

- a) altijd, wanneer de consument bij het bezoek van de koerier niet ongehinderd kennis kan nemen van de inhoud van de modelovereenkomsten;
- b) dan wel alleen wanneer de consument niet vooraf en individueel (bijvoorbeeld op zijn e-mailadres of op zijn woonadres) alle modelovereenkomsten heeft ontvangen, ook wanneer hij voor het bezoek van de koerier zelf kennis heeft kunnen nemen van de inhoud ervan op de website van de ondernemer;
- c) of alleen wanneer bijkomende vaststellingen erop wijzen dat door deze ondernemer of in zijn opdracht oneerlijke handelingen zijn verricht om de beslissingsvrijheid van de consument met betrekking tot het te nemen besluit over de transactie te beperken?

⁽¹⁾ PB 2005, L 149, blz. 22.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich
(Polen) op 9 november 2017 — Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A./Jacek
Michalski**

(Zaak C-632/17)

(2018/C 104/16)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A.

Verwerende partij: Jacek Michalski

Prejudiciële vraag

Moeten de bepalingen van richtlijn 93/13/EEG ⁽¹⁾ van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, met name artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, en de bepalingen van richtlijn 2008/48/EG ⁽²⁾ van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad, met name artikel 10 en artikel 22, lid 1, aldus worden uitgelegd dat zij, in het kader van een betalingsbevelprocedure zoals bedoeld in de artikelen 485, lid 3, e.v., Kodeks postępowania cywilnego, in de weg staan aan een vordering van een bank (kredietverlener) tegen een consument (kredietnemer) op grond van een uittreksel uit de rekeningen van de bank dat is onderstekend door personen die gemachtigd zijn om verklaringen af te leggen over de vermogensrechtelijke rechten en verplichtingen van de bank, en is voorzien van het stempel van de bank en van een bewijs dat een schriftelijke sommatie tot betaling aan de schuldenaar is betekend?

⁽¹⁾ PB 1993, L 95, blz. 29.

⁽²⁾ PB 2008, L 133, blz. 66.
